

Megkezdődött a harc

az özvegy és Vásárhely városa között

Tornyai János hagyatékáért

Kinek hagyta a kiváló festőművész képeit: feleségének vagy szülővárosának

(A Délmagyarország munkatársától.) Erdélyes bonyodalmak keletkeztek a közelmúltban elhunyt kiváló festőművész: Tornyai János hagyatéka körül. Tornyai — mint ismeretes — Hódmezővásárhelyen élt és jónéhány évvel ezelőtt kilencvenegy darabból álló értékes képgyűjteményét Hódmezővásárhely városának adományozta. A képeket a város át is vette és a múzeum egyik termében állította ki. Az ajándékozási okiratát készített, egyik példányát a városnál, másik példányát a családnál maradt.

Néhány héttel ezelőtt történt azután, hogy Tornyai János súlyosan megbetegedett. A feleségének valaki azt tanácsolta, hogy a nagybeteg festőművész vigye fel Pestre, gyógykezelés végett. Az asszony így is cselekedett, autóra tették a művészt és Pestre vitték egy szanatóriumba. Már nem lehetett rajta segíteni, néhány nappal a felszállítás után, Tornyai János meghalt.

Közvetlen a temetés után derült ki, hogy

Tornyai János halála előtt végrendeletet készített és ebben az összes képeit, tehát azokat is, amelyeket előzőleg Vásárhely városának ajándékozott, a feleségére hagyta.

A végrendeletet Vásárhelyen a festőművész betegágyánál dr. Széchenyi István szegedi közjegyző készítette és most ennek alapján Tornyai János özvegye Vásárhely városától az összes képek kiadását kéri. Az özvegy ügyvédet is megbízott, hogy a nevében a városnál járjon el és elhunyt férje valamennyi képét szerezze vissza számára. Amennyiben ez békés úton nem sikerül és erre semmi kilátás sincs, úgy valószínűleg az elhunyt festőművész hagyatékának ügye foglalkoztatni fogja a szegedi bíróságokat is. Hir szerint az özvegy már meg is indította a pert a város ellen.

Vásárhely városa ragaszkodik a Tornyai festményekhez, azzal az indoklással, hogy a képeket Tornyai János visszavonhatatlanul a városnak adományozta.

és azok a város közönségének tulajdonát képezik. Felmerült az a kérdés, hogy a súlyosan beteg festőművész szabad elhatározásának birtokában volt-e akkor, amidőn a végrendeletet, illetőleg a második közjegyzői okiratot készítette.

A hagyaték körül támadt bonyodalmakról beszéltünk dr. Széchenyi István közjegyzővel, aki a következőket mondotta:

— Talán két hónap előtt, pontosan nem tudok visszaemlékezni a napra, felszólítást kaptam Hódmezővásárhelyről, hogy utazzam oda végrendeletet készíteni. Közjegyző ugyan más városba is elmehet ilyen ügyek elintézésére, mégis furcsálottam a kívánságot és meg is kérdeztem, hogy miért nem vásárhelyi közjegyzővel csináltatják a végrendeletet. Az volt a válasz, hogy nem akarnak mást, csak szegedi közjegyzőt. Tornyai Jánoshoz, a kitűnő festőművészhez hívtak át, a művészt eléggé súlyos betegnek találtam. Ágyban feküdt, időnként jajgatott, a lábát fájlalta nagyon. Ugy láttam nyilaló fájdalmat lehetett. Meglepett azonban, hogy szelleme mennyire friss és hangja milyen erőteljes. Mindenfelől elbeszélgettünk, képeiről és külföldi utazásairól, amelynek során említette, hogy milyen nagy utakat járt be. A végrendeletében — emlékszem jól — kifejezte azt a határozott kívánságát, hogy

minden előbbi végrendeletét és ajándékozási szerződését semmisnek tekinti és az általam készített végrendeletében összes képeit és ingóságait feleségére hagyja.

tehát azokat a festményeket is, amelyeket „le-

tétbe tett” Hódmezővásárhely városánál. Az volt a kívánsága a beteg festőnek, hogy képeit, ingóságait értékesítse a felesége és abból fedezze a gyógykezelésének költségeit.

— Pár héttel később történt, hogy Budapestről gyászjelentést kaptam és ebből értesültem arról, hogy Tornyai festőművész meghalt. Hogy most mi történik a képek körül, az közelebbről nem érdekel, a végrendelet el-

Négynapos tárgyalás és 35 felszólalás után a közgyűlés általánosságban és részleteiben is elfogadta a költségvetést

Csütörtökön a paprika-ügyekről és az iparos-sérelemről beszéltek a szónokok

(A Délmagyarország munkatársától.) Csütörtökön délután folytatta a közgyűlés a költségvetés általános vitáját, amit szerdán éjszakai ülésen, éjfélkor félbeszakítottak. Dr. Imecs György főispán bejelentette, hogy péntek estig le kell tárgyalni a napirendet, mert szombaton, a reformáció évfordulóján, vasárnap, Mindenszentek napján és hétfőn, Halottak napján a törvényhatóság nem tarthat ülést, viszont a szabályrendelet értelmében negyvennyolc óránál hosszabb időre nem szakítható meg a tanácskozás. Anélkül, hogy a városatyák szólásjogát a legcsekélyebb mértékben is korlátozni kívánja, kérdést intéz a közgyűléshez, hogy melyik megoldást választja inkább: vagy megszakítás nélkül tárgyalnak késő éjszakáig, vagy pedig egyórás vacsoraszünettel. A többség a vacsoraszünet mellett foglalt állást, mire a főispán bejelentette, hogy este 8 órakor félbe fogja szakítani a tanácskozást.

Az ülés első szónoka Faludi Sándor volt. Először a baktói bérlők dolgairól beszélt, majd a paprikakérdéssel foglalkozva megállapítja, hogy

a paprikatermelők az idei jó termés mellett nem kapnak annyit az alacsony árak miatt, mint amennyibe a termelés került.

A paprikarendeletről csak a kikészítők jártak szerinte jól, akikre rá is fér ez a kis nyereség, de a Hangya már a kikészítők jódozát is megirigyelte, mert úgy akar segíteni a termelőkön, hogy berendezkedik a gyárszerű kikészítésre, így a kikészítőket behajszolja az inségsek népkonyhára szoruló táborába. A rendelet kénye-kegyre kiszolgáltatja a malmokat a Hangyának.

Faludi végül a jubiláló SzTK számára kért városi segítséget.

Deák János volt a következő szónok. Külvárosi problémákkal foglalkozott.

Ezután Back Károly szólalt fel. A külvárosi csatornázást sürgette, majd a paprikakérdéssel foglalkozott.

A paprikakérdés szoros összefüggésben áll a bérlőkérdéssel, mert a 6000 paprikatermelő között nagyon sok a kisbérlő és a feles.

készítésén kívül több funkcióm nekem, mint közjegyzőnek, nem volt.

Ujabban másféle bonyodalom is támadt a Tornyai-féle hagyaték körül. A vásárhelyi közjegyző, aki előtt a festőművész az első ajándékozási okiratát elkészíttette, természetesen meg akarta indítani a szokásos hagyatéki eljárást. Tornyai János özvegye azonban ezt elnevezte és a dr. Széchenyi István közjegyző által készített végrendelet alapján Budapestre kérte meg a hagyatéki eljárást. A törvény szerint az elhalálozott legutóbbi lakhelye az irányadó, Tornyai festőművésznek azonban két helyen: Hódmezővásárhelyen és Budapesten is volt bejelentett lakása. Az illetékesség tehát vitássá vált és mint ilyen esetekben szokás, az igazságügyminiszter dönti el, hol tart-sák meg a hagyatéki eljárást.

A Tornyai-képek körül tehát áll az elkeseredett háboruszkodás és előrelátható, hogy még sokáig eltart, amíg sikerül békés megoldást találni a szembenálló felek: a város és az özvegy között.

Sürgősen meg kell állapítani a paprikafüzérek minimális árát, mert különben a megszorult termelőket súlyos károsodások érik.

Ezután a tisztviselőkérdéssel foglalkozott. A normálstátusz megállapítása után rendezni kellene a tisztviselők előmenetelének ügyét. A kiírt pályázatokkal kapcsolatban a kortések százai keresik fel a városatyákat. Ezt a tul-zott kortéziát meg kell szüntetni. A tanvái gazdakörök által rendezett táncmulatságok virgalmi adóját méltányos átalányban kellene megállapítani. A költségvetést elfogadja. (Taps.)

Dr. Kogutowicz Károly a gyümölcstermelés kérdéséről beszélt. Kérte, hogy a paizstett elleni küzdelem irányítását szakemberre bizza a város.

Schmidt József a kerékpárutak kiépítését, a felsővárosi villamosvonal meghosszabbítását sürgette.

Máriaföldy Márton, majd Sőreghy Mátyás szólalt fel, aki a pótdadó kulcsának 65 százalékra való leszállítására tett indítványt azzal, hogy több bevételi tételt tulajdonosny összegben irányzott elő a javaslat.

Körmendy Mátyás volt

az általános vita utolsó szónoka.

Azzal kezdte felszólalását, hogy a város a múlt években képesítéshez kötött ipari munkát is végeztetett az inségmunkák keretében. hiába tiltakozott az ellen az iparosság. Arra kéri a város haóságát, hogy ez a sérelmes rendszert szüntesse meg. Kevesli azt az 57 ezer pengőt, amelyet a város több, mint száz objektumának fenntartására szán a költségvetés. Pedig ez adna munkát az iparnak. A közgyűlésen sokan foglalkoztak a földbérlők helyzetével, de

a még súlyosabb viszonyok között vergődő több ezer szegedi kisiparos ügyét nem karolták fel.

Kérte a város hatóságát, hogy szíveskedjen meg a kisiparosok helyzetét. (Taps és helyeslés.)

Ezzel a harminctödik felszólalással a közgyűlés negyedik napján, este hét órakor befejeződött a költségvetés általános vitája.

A polgármester válaszolt

ezután az elhangzott felszólalásokra. Kijelentette, hogy az indítványokat feljegyezte és el fogja lelkiismeretesen intézni. Elismeri, hogy expozíciójának tényleg van egy hiányossága, még pedig az, hogy az iparostársadalom problémáiról nem emlékeztet meg. Ez azonban nem jelent azt, hogy ne viselné szíven az iparos- és

Széchenyi Mozi Ma utoljára

EVA

Lehár operett. Magda Schneider

Belvárosi Mozi Péntektől vasárnapig

Nászut féláron

Jávör, Kabos, Agay, Erdélyi.